

[Alfred Hansen]

hvad angår mængder og priser. Garanti for priser har vi jo set de seneste år har taget til som middel til løsning af landmændenes problemer. Landmændene har mærket følgevirkningerne af garanti for priser og afsætning, og nu skal stålarbejderne mærke EF-følgerne.

Danske interesser er jo andet og mere end stålvalseværket; stålvalseværket er også dansk interesse, men det er også andre end stålvalseværket. Stålvalseværket tjener først og fremmest EFs stålordning, som beviseligt fordyrer varerne. Enhver ved, at EFs stålpriser ligger over verdensmarkedsprisen, og derfor er stål og produktion af stål naturligvis dyrere.

Tidligere – og det vil sige, før vi blev indlemmet i EF – var der en beskyttelse af stålvalseværket i Danmark bl. a. ved, at dansk skrot kun måtte sælges i Danmark. Ved tilslutningen til EF har man naturligvis afskåret sig fra fremover at kunne foretage den slags beskyttelse. Så skal jeg ile med at sige, at det ikke er retsforbundets model at beskytte, men jeg ved, at der er partier i folketinget, som ønsker den slags beskyttelsespolitik. Jeg vil advare mod beskyttelsespolitikken, men jeg vil gerne fortælle de varme EF-tilhængere, at de dér har været med til at fjerne nogle af de instrumenter, som de tidligere havde. Jeg synes, det er nogle dårlige instrumenter, selv om man foretager beskyttelse af egen produktion, idet jeg er tilhænger af fuldt fri handel og modstander af monopoler og toldskranker. Men jeg synes heller ikke, EF er en god idé, og jeg synes, EF med sin administration af stålmarkedet har bevist sin absolutte uduelighed.

Retsforbundet kan ikke støtte det foreliggende lovforslag.

Industriministeren (Erling Jensen):

Begejstringen for dette lovforslag er jo til at overse, og det er der ikke noget mærkeligt i: det er den største økonomiske indsats til fordel for en enkelt virksomhed i vanskeligheder, vi nogen sinde har set. Jeg forstår meget vel en række betænkeligheder, men jeg er samtidig lidt skuffet over, at næsten kun betænkelighederne er kommet frem. Det er næsten, som om ordførerne slet ikke kender Det Danske Stålvalseværk, dets placering, dets opgave, dets valutaindtjening, dets betydning

som genbrugsvirksomhed, dets modernitet i en normal situation og mange andre ting.

Hr. Ellemann-Jensen anbefalede en løsning og sagde dermed, at partiet venstre var indstillet på en løsning, som måtte omfatte, at staten ikke nøjedes med at afskrive 2/3 af sine hidtil indskudte midler, men det fulde beløb, og overtog den gæld, der er garanteret for, på 207 mill. kr. Dermed var det hr. Ellemann-Jensens håb, at man undgik lukning.

Dette håb holder efter alle oplysninger ikke stik. Om det ændrer venstres holdning, skal jeg lade være usagt, men det er altså en forudsætning, der efter alle de for mig foreliggende oplysninger og formentlig efter alle de oplysninger, vi vil være i stand til at lade tilgå udvalget også direkte fra stålvalseværket, dets ledelse, dets bestyrelse og dets medarbejdere, ikke kan holde stik.

Hr. Ellemann-Jensen påtalte usikkerheden om denne plans nøjagtighed, dens sikkerhed, dens gennemførelse over et langt åremål, dens sikkerhed for at efterlade stålvalseværket i en tryk situation. Det kan jeg bekræfte, og det ønsker jeg at bekræfte fra denne talerstol, for at ingen stemmer for dette lovforslag uden at have kunnet høre mig sige, at hverken jeg eller stålvalseværket har mulighed for at give og heller ikke har givet de garantier, man måtte ønske om, hvordan stålsituationen er om to år, hvordan den er om fem år, og hvordan stålpriserne er om to år, om fem år, om ti år.

Stålvalseværket har sagt, hvordan man på grundlag af det, man mener at vide, kan bygge et budget op så nøjternt som muligt, og det er det, der også er udgangspunktet for dette lovforslag, hverken mere eller mindre. Der er ikke i lovforslaget eller i ministerens bemærkninger indbygget nogen sikkerhed for, at dette kan holde, hvis nogle forudsætninger i stålsituationen måtte ændre sig enten til det værre eller – hvad der ville være nyttigt – til det bedre.

Hr. Ellemann-Jensen spurgte, om stålvalseværket havde klare tilsagn om fremtidige kvoter. Ikke mig bekendt. Mig bekendt er forholdet det, at man i Eurofer diskuterer en formentlig etårig periode begyndende nu den 1. juli, og ingen kan jo fastlægge kvoter for den efterfølgende tid, uden at det sker i en løbende vurdering af den aktuelle stålsituation. Sådanne klare tilsagn for en længere pe-